

Споредъ устава на банката отъ 25 януарий 1879 г., послѣдната бѣ задължена да приеме пари въ депозитъ (влогъ), безъ срокъ и на опредѣленъ срокъ, както и суми на текуща смѣтка (§ 17, букви а и б). А споредъ инструкцията отъ 21 май сжщата година, срочнитѣ влогове сж се дѣлили на двѣ групи: на влогове съ срокъ 5 години и на влогове съ срокъ 10 години, като се плащало лихва на първитѣ по 4⁰/₁₀₀, а на вторитѣ — по 4¹/₂⁰/₁₀₀ (§ 20). Най-малкиятъ влогъ трѣбвало да бжде 500 франка (§ 21). На безсрочнитѣ влогове, както и на сумитѣ оставени на текуща смѣтка, банката е плащала 3⁰/₁₀₀ лихва (§ 41). Най-малката и първа вноски за безсроченъ влогъ била опредѣлена на 100 франка; слѣдъ това вноскитѣ сж можали да бждатъ на по-малки суми отъ 100 фр., нъ никога не по-малки отъ 30 фр. (§ 43). За да се изтегли обратно безсроченъ влогъ трѣбвало да се прѣдизвѣстява банката: а) 3 дни по-рано, ако безсрочниятъ влогъ е билъ отъ 25.000 до 100.000 фр., б) 7 дни ако е билъ отъ 100.000 до 300.000 фр. и в) двѣ седмици, ако прѣвишавалъ сумата 300.000 фр. (§ 53). На правителственитѣ суми, т. е. на сумитѣ що постѣпватъ въ банката изъ приходитѣ на държавата, не се плащало никаква лихва (§ 86). По-послѣ, при режима на закона и устава на банката отъ 1885 г., минималниятъ прѣдѣлъ на сумитѣ по безсроченъ влогъ и текуща смѣтка е билъ 500 лв. до 2. V. 1887 г., а 100 лева слѣдъ тази дата.

Срочни влогове сж се приемали изпърво само за срокъ отъ 1 година, а отъ 23 февруарий 1890 г. насамъ за 1, 3 и 5 години и не сж се повръщали прѣди изтичането на срока, за който сж били вложени. Тегления по безсрочни влогове за суми по-големѣ отъ 1000 л. сж можали да ставатъ до 23. II. 1890 г. само слѣдъ като вложителятъ прѣдизвѣсти банката 15 дни по-рано; отпослѣ, обаче, слѣдъ измѣненіята въ устава, тегления по безсрочни влогове за суми до 5000 се изплащатъ веднага при поискването; за суми отъ 5—10 хил. лв. трѣбва да се извѣстява банковото управление 5 дни прѣди тегленето; а за суми отъ 10.000 лв. нагорѣ — 10 дни прѣди тегленето. Сжщата норма е била установена за тегленията на суми по текуща лихвена смѣтка. Сумитѣ оставени въ банката безъ лихва (безлихвенъ влогъ, безлихв. текуща смѣтка) се изплащатъ (повръщатъ) веднага, щомъ се поискатъ обратно.

Правителственитѣ суми, съ изключение на сждебнитѣ и др. подобни влогове, както и сумитѣ на пощенската спестовна каса, не се ползуватъ отъ лихва по текуща смѣтка.

Управлението на банката се е задължавало да обяви поне мѣсецъ на прѣдъ всѣко измѣнение въ размѣра на лихвитѣ, що плаща на вложенитѣ въ нея пари било по текуща смѣтка, било по срочни или безсрочни влогове. Ония вложители, които не сж били съгласни съ новитѣ размѣри на лихвитѣ или съ новитѣ условия, сж били свободни, прѣди измѣненіята на устава отъ 23. II. 1890 г., да изтеглятъ влоговетѣ си и прѣди срока имъ; обаче, слѣдъ измѣненіята на устава отъ 23. II. 1890 г., срочнитѣ влогове могатъ да бждатъ изтеглани само слѣдъ изтичането на срода, за който тѣ сж били вложени, каквито измѣненія и да ставатъ въ размѣритѣ на лихвитѣ.

На суми, оставени въ банката на текуща смѣтка или на безсроченъ влогъ, Б. Н. Банка е плащала лихва:

3 ⁰ / ₁₀₀	отъ 1 септемврий	1885 г. до 1 май	1887 г.
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀₀	отъ 1 май	1887 г. до 1 юлий	1888 г.
4 ⁰ / ₁₀₀	отъ 1 юлий	1888 г. до 1 априлъ	1890 г.
3 ⁰ / ₁₀₀	отъ 1 априлъ	1890 г. до 31 декемврий	1890 г.